

[Ømann.]

anlægge, hver gang de har med disse problemer at gøre.

Vi har drøftet gang på gang i skatteudvalget, hvad vi skal gøre ved det. Vi ved, at der i den fradragsret, der findes, ligger en stor tilskyndelse til et ekstra privatforbrug på andres bekostning. Vi ved, at der sættes et niveau, som ganske behersker skik og brug på dette repræsentationsområde. Det er da rigtigt, at organisationer og foreninger, stat og kommune ikke berøres af dette lovforslag. Jeg vil dog gerne henvise til de bemærkninger, jeg har gjort om, at det ikke betyder, at SF ikke er parat til at røre ved disse områder. Selvfølgelig er vi det. Så skulle vi vel også røre ved spørgsmålet om aflønning af kommunale repræsentanter, eftersom aflønningen i vidt omfang sker på den facon i stedet for gennem en reel arbejds løn for indsatsen. Det har for nylig været til drøftelse her i tinget for øvrigt.

Nu er fradragsproblemet officielt med også i regeringens finansielle planer. Det er på bordet. Der står, at der skal foretages en begrænsning i adgangen til at fratrække disse udgifter. Så er spørgsmålet: hvordan begrænser vi? Jeg synes, at vi har haft såpas mange drøftelser i skatteudvalget, at vi udmærket kan drage en konklusion. Der har været planer om, at man kunne sætte fradraget i forhold til omsætningen. Naturligvis kan man ikke det, for omsætningstallet er højst forskelligt og har ingen som helst forbindelse med behovet for repræsentation. Der har været tale om, at vi kunne lave lovgivningen om og skrive, at kun nødvendig repræsentation kunne fradrages. Derom har vi entydige svar fra ligningsdirektoratet og fra landsskatterettens praksis, som siger, at man ikke kan skelne imellem, hvad der er nødvendigt, og hvad der ikke er nødvendigt i denne forbindelse. Er den fjerde snaps nødvendig? Ja, det er den måske, fordi man allerede har drukket tre.

Hvad er da udvejen? Det er, som finansministeren prisværdigt har gjort, at stramme kontrollen, at stramme regnskabsføringen med disse ting, en nøje, tidkrævende bilagskontrol, fulgt op af langvarige „torskegilder“ med drøftelser med den pågældende, altid med en påfølgende klage til højere skatteinstanser. Altså en i forhold til,

hvad der egentlig står på spil, mange gange besværlig og dyr administration.

Så kan man diskutere, om det er muligt at tage visse kategorier ud. Jeg vil ikke på forhånd benægte, at sådan noget som gaver og opmærksomheder kunne man måske afgrænse. Men jeg vil alligevel sige, at så stort som dette felt er, kunne man måske anvende en gammel recept, når man vil begrænse visse udfoldelsesmuligheder, nemlig at lægge skat på. Det er det, vort lovforslag går ud på. Det forbyder ikke repræsentation, men går ud på, at der skal økonomiseres med denne form for driftsudgifter, og det tilskynder man til ved at lægge en skat på. Så kan man selvfølgelig diskutere, om det er for hård en affære. Se, det tiltrækkende ved helt at nægte fradragsret er, at så slipper skattevæsenet helt for denne administration. Man kunne godt tænke sig en regel, som sagde: kun halvdelen af de dokumenterede udgifter kan trækkes fra. Men så sad man alligevel tilbage med hele administrationen, hele den principielle diskussion om, hvad der nu kunne anerkendes eller ikke anerkendes, hele bilagsmaterialelet.

Jeg har spekuleret en del over spørgsmålet om repræsentation over for handelspartnere i udlandet. Det vil nok være meget svært at indskrænke repræsentationen på dette område, og der kunne måske være en vis ræson i at undtage det ved at lave en ordning om at få godtgjort repræsentationsudgifterne efter regning. Jeg vil dog gerne pege på, at der er meget stor forskel på, hvilken glæde man har af fradraget af disse repræsentationsudgifter på de forskellige områder. Det er nævnt, at organisationer og foreninger ingen glæde har af fradragsretten. Man kunne også pege på, at der er en enorm forskel på, hvilken glæde en selvstændig erhvervsdrivende har, og hvilken glæde et aktieselskab har. Den første har fornøjelsen af en rabat på op imod 65 pct., mens aktieselskabet har fornøjelsen af en rabat på 35-40 pct. Så det er ikke så jævnt og retfærdigt på dette felt i det hele taget.

Jeg håber, at der nu bliver anledning til at gå nøjere ind på lovforslaget i skatteudvalget, og jeg forstår, at det også skal berøres i det politisk-økonomiske udvalg. Jeg takker igen for finansministerens tilsagn om yderligere materiale.